

• JOULU 6/87

KORKKIRUUMI

Kun minä n. vuosisitten astuin tähän tiedotusvastaavan dotusvastaavan tärkeään virkaan, ajattelin tietysti, että nyt pannaan killan tiedotusasiat kerralla kuntoon. No kuinka kävi? Nyt en enää edes tiedä mitä se koko tiedotus on. Pari palstaa Korkkiruuvissa, jumalaton määrä A4 ja A3 lappuja pitkin käytäviä, vai kovaaänistä kailotusta killassa ja käytävillä? Miten asiat pitäisi kertoa ihmisille, jotka eivät ole pätäkään kiinnostuneita niistä, osin koska eivät niistä tiedä ennestäänkään mitään. Ja mistä asioista yleensä pitäisi tiedottaa? Kaikki tuntuu olevan kaikille niin yksinkertaisen yhdentekevää. Kiltta alkaakin olla, ja on kai kautta aikojen ollutkin, varsinainen yleisesti hyväksytty kähmyilykeskus. Yksi hyvä esimerkki kiltalaisten asennoitumisesta killan rientoihin, on kotimaan pitkä excursio. Tilaa oli varattu 30 hlö:lle. Parhailtaan ilmoittautuneita oli lähes 40 ja kun lähtöaamu valkeni, oli paikalle 1. bussille jaksoi bussille raahautua n 20 hlöä. Tappiota tuli reilusti enemmän kuin kohtuudella voisi odottaa. Kaikki pois killan kassasta. Toivottavasti seuraava hallitus ottaa moisesta oppia ja laskuttaa kaikesta sika hintaisen ennakkomaksun. Ne jotka sitten osallistuvat rientoihin, saavat rahansa takaisin. Muut menettävät kaiken. Raaka peli Ranualta. Sisäasioista laajempiin. Teekkareilla on aika hyvä maine "ulkomaailmassa", mutta osin edustamamme kova teknologia on auttamattomasti OUT. Tämä ehkä on eräs syy hakijamäärien pienenemiselle. Nyt on TTKK:ssa keksitty tosi hyvä propagandavaltti. Kukkaisteekkarit. Jo ensikesänä pääsee pääsykokeisiin 150 "humanistia", jotka eivät ole lukeneet pitkää fysiikkaa ja/tai matematiikkaa, mutta suorittavat DI-soveltuvuustetin.max. 50 pääsee sisään. Nyt jos asiasta vain pidetään sopivasti meteliä niin eiköhän ala ainakin TTKK:n maine paranemaan. Ainakin väliaikaisesti. Ja miksei pidemmälläkin aikavälillä jos nämä kukkaisteekkarit saavat aikaan kukkaistehtaita, -autoja, -venttiilejä jne. Tosin opetus heille taitaa olla kokolailla samanlaista kovaa teknologiaa kuin meilläkin.

Hyvää joulua vain kaikille.

Osro Keränen

HUIPULT

TERVE !

Tulin juuri Saksasta yhden hyvän jätjän ja kahden kaistapään kanssa. Olimme Essenissä keskustelemassa opiskelija- ja harjoittelija vaihdosta sikäläiseen yliopistoon. Tuloksia syntyi, joten jos joku on kiinnostunut opiskelusta Saksassa niin kyselkääpä. Asiasta tulee varmasti informaatiota myöhemmin. Konekillan loisteliaimpiin vuosiin kuuluva vuosi 1987 on melkein loppusuoralla ja nyt voi killassa jammailla koko päivän uusien stereoiden säestyksellä. Vuoden aikana on kerinnyt tapahtua paljon ja paljon on myös jäänyt suunnitteluasteelle, esim Koneenelinopin harjoitustyö. Onneksi ensivuodelle on luvassa uutta puhtia ja hommia voidaan jatkaa. Ensi syksyn fuksit onkin kova pala killalle heille täytynee järjestää tukiovetusta, jotta pääsevät samalle tasolle ennen kastetta. (siis uudet humanistit). No se on kuitenkin ensi syksyn murheita. Hyvää ja hauskaa Joulua.

Toni Sulameri
Toni Sulameri

**Järjestäytynyt
KoRK
rikollisuus
puretaan
alipaineessa**

VAADIMME FUKSIPALOJA !!!

KAIKILLE

Lisää fuksipaloja ! Antakaa meille paloja isommalta kauhalla. Miksi meille ei anneta paloja, antakaa meille edes palapelin pohja.

Monen fuksin mielessä kangastelee vapuksi koottu palapeli, mutta mistä palat? Palojaahan saa, kunhan vaivautuu hakemaan, eli vaatii vain minimaalisen vähen aktiivisuutta. Saattaa sen takia kyllä joutua käymään jossain happenigissä. Mutta tämä kaikki on vain hidaste ei este. Olet mukana lauluillassa Hermannissa ja siitä rupsahtaa heti pala peliisi, ja tämä kaikki oli HAUSKAA.

Fuksi-palapeli onkin kehitetty täysin vastaamaan nykyisen fuksin koulutustasoa. Teekkarielämän salat ovat monelle fuksille vielä paksun usvan peitossa. SITTEEN TULI FUKSI-PALAPELI! Kokoat paloja peliisi ja siinä sivussa tulet tutustuneeksi teekkaririentoihin. Näet sellaista, jota et ole nähnyt. Näet merkillisiä asioita ja tapahtumia. Löydät itsellesi paikan teekkarien maailmasta. Eikä tällainen aktiivisuus edes tuhoa uraputkeasi, vaan pareminkin vahvistaa ja avartaa sitä. Sinä olet nyt koulussa tulevaisuuden johtajien kanssa, tustamalla heihin nyt turvaat hyvät suhteet kovassa maailmassa myöhemmin. Älä heitä hukkaan elämäsi tilaisuutta. Eikä syiden olla aktiivinen tarvitse edes olla näin laskelmoituja, vaan onhan se mukavampi opiskella kunnon kavereiden kanssa. Ihminen, jopa fuksi, on aika sosiaalinen eläin, joka kaipaa seuraa, laumaansa. Lopulta huomaa, ettet ole mukana toiminnassa palapelin palojen vaan itsesi takia.

KORKKI

Tarjolla

Ovatko bileesi tylsiä? Eikö juttu luista? Kutsu Rane mukaan!!!!

Eivätkö kaverit kutsuneet sinua bileisiin? Haluatko kostaa? Tilaa Rane kuokkimaan!!!

TULE JA TESTAA

**TIESITKÖ,
ETTÄ KILLASSA ON NYYTÄVÄNÄ
KORK-VERKKAREITA**

Ilman KoRK-verkkareita ihmiset ovat yleensä pelkkiä nollia!!!!

Gummisefä

EXCURSIOLLA ▽

Opiskelin tässä kerran Moottorikerholla ahkerasti, kun Hau-Hau tuli ja herätti minut. "Sinähän ✂ ✂ ✂ kirjoitat Moottorikerhosta jutun Korkkiruuviin", murahti hän. "TÄH ???", mökelsin minä ja tukkeutuneisiin aivoihini luikerteli inhottava ajatus työstä, kunnes Hau-Hau iski pöytään valttikorttinsa: FUKSIPALAT!

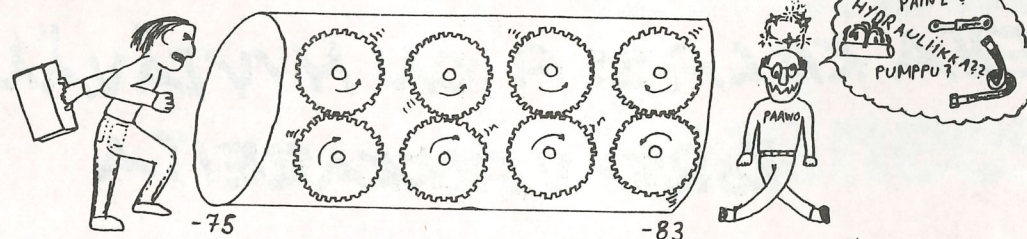
TTMK - kerho, jonka vauhdikkaat jäsenet hullun kiilto silmissään hitsailevat räjähtäneitä autonromuja kasaan ja ajelevat kaksipyöräisillä Suomen helteisessä kesässä (ja talvessa) ? No jaa, itse asiassa TTMK on hyvinkin aktiivinen popula, joka järjestää säädyllistäkin toimintaa, esimerkiksi vuokraa kahta Transu-nimistä rasvaruiskua ja järjestää vauhdikkaita excursioita, joista viimeisin järjestettiin 24.11. Hauskaa oli, kuten moottorikerholaisten matkassa aina, vaikkakin osanotto tällä kertaa olikin hieman vaisua ja urheita matkalaisia löytyi vain keskimäärin 25. Suunnaksi oli tällä kertaa valittu Helvinski. Niinpä siis aamulla klo 7.15 aukenivat ensimmäiset olutpullot ja puolinukuksissa olevat matkalaiset alkoivat virittäytyä excursio-tunnelmaan.

Saavuimme Helsinkiin

SLADISSA

KOLMEASATAA

Ensimmäisenä kohteenamme oli hydraulikka-alan firma Auramo Oy, jossa tutustuimme Paavoon ja Paavon hersyvään nauruun. Mutta Paavohan olikin DDI

Reilusti romua

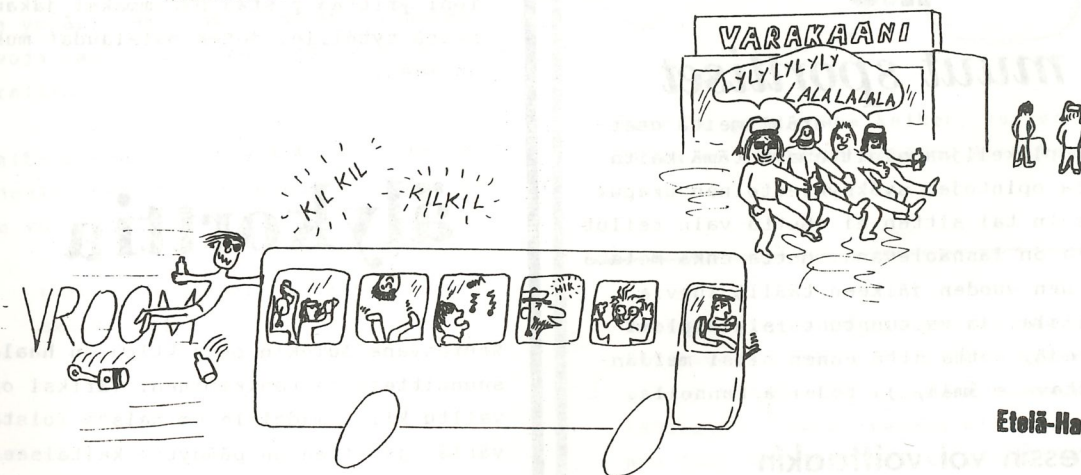
HYVILLÄ TEILLÄ

Hyvien tapojen mukaan firma tarjosi meille liukuhihnalounaan ja kiitollisina tästä runsaasta kestityksestä ihtouduimme vielä esittämään venäläis-peräisen läksiäislaulun

KOVAA ja vääriin

Auramosta selviydyttyämme ahtauduimme taas bussiin, missä hetken aikaa ehdimme tukea Suomen panimoteollisuutta. Keskustassa pysähdyimme rafla/Alko/WC-tauolle ja kilistelimme kohti Pohjolaa. Tässä vakuutuspirujen päämajassa meidät istutettiin talon pienimpään ??? auditorioon, jossa meille esitettiin erinäisten teknisten vaikeuksien (ne videot, ne videot) hälvettyä Timo Mäkisen talviajosta kertova filmi, jonka sisältö tiivistettynä oli: kun rengas luistaa, niin metsään menee. Hyvästelimme Pohjolan neitosen asiaan kuuluvien serenaadein ja läksimme hipsimään kohti Mansea (tosin matkalle sattui erinäisiä traditionaalisia poikkeuksia).

Etelä-Haaga 27 nr

P.S. Onko hitsaus ongelmia? Ratkaisu on kerhon uusi Mig, jota kerho vuokraa hintaan 4 mk/vrk (hitsaaja ei sisälly hintaan).
KYSY KERHOLTA

Hanna

rakennemuutosottelu:

Otteet kovenevat

AuTeK

Mikä tuo on? Virallinen nimi opinto-oppaassa on Aute, mutta ainahan on mahdollisuus parantaa, siis yhdistellään eli automaatio-tekniikka. Ilmeisesti olemme karvaisia, viiliseviä kiiltonahkamönkiäisiä, joilla on mahtavan hyvä suojaväri, ja erityisesti hyvin hento ääni: milloin liimaudumme sähköläisten, milloin TITeläisten varjoihin, milloin koneteekkareiden ja -fuksin leveiden hartioiden taakse, sillä hyvin harva vanha teekkarit tietää, että olemme oma "koulutusohjelma".

Olemme siis pieni, iskukykyinen (?) ryhmä teollisuuden tarpeisiin.

Yhteiskunta me

ja muut sporttiset

Peräti meitä otettiin 53 opiskelijaa aloittamaan tämä kaita ja katala opintojen syöksykiertoinen uraputki alaspäin tai sitten ei. Mutta vain reilut 35 fuksia on läsnäolevana. Mutta ehkä meistä tulee monen vuoden jälkeen täällä luovia, talteellisia, ja vastuuntuntoisia diplomi-insinöörejä, mutta sitä ennen olisi meidänkin opittava elämää, ja todella kunnolla.

Stressin voi voittaa

Niinpä sitten olemme ottaneet opiksi. Alkuyksynä yksi sun toinen on ottanut osaa ties minkä osaston, kerhon rientoihin ja hauskaa on ollut tai sitten vähemmän - jälkimmäistä ehkä vasta seuraavana aamuna luennolla. Toivottavasti koti-ikävät pitkämatkalaisilta alkavat olla taakse jäänyttä elämää, ja elämä alkaa maistua ja joskus myös koulu.

Mutta opinto-ohjelma on vielä keskeneräinen ja tulee muuttamaan vielä moneen kertaan ennen kuin me olemme valmistuneet. Outoa tässä on, että olemme koneen alaisuudessa, mutta kaikki luennot perusaineissa on yhdistetty

sähkön kanssa, joten konekiltta on väärässä rakennuksessa meille. Opinto-ohjaajanamme toimii Ilkka Lapinleimu, jolta kannattaa käydä uskaliaasti kyselemässä asioita. Tai sitten, turvautua tuttuun ja turvalliseen Toni Sulamereen, jolta ei huumori lopu, ja joka jaksaa kuunnella fuksin murheita ja jopa kuulemma nauttii palkkaa. Ps. vakavissa tapauksissa kannattaa ottaa yhteyttä Hervannan terveysasemalle, ja varata ilmainen yksityisaika neuvontapsykologilta. Kannattaa rohkeasti astella luukulle, jos pinna alkaa palaa, eikä kuuntelijaa löydy. Emme kaipaa Suomeen, Hervantaan lisää itsemurhia. Ja niille autefukseille, jotka vielä eivät tiedä tai muista niin Kaija Kantola jakelee fuksipalapelien paloja pojille kauniilta pyyntöjä ja mitä hurjimpia storeja vastaan, ja Toni yrittää pistää paremmaksi jakamalle niitä tytöille, joten palalaudat mukaan ja anomaan.

älykorttia

Seuraavana AuTeKin projektina on haalareiden suunnittelu ja hankkiminen. Väriksi on kaavailtu kiiltomadoille ominaista loistavaa väriä, ja siten on päädytty keltaiseen. Syksyllä on joskus hyvä hävitä maisemista Lapinruskaan. Valitettavasti viivettä on aiheuttanut haalarien tekijöiden osoittama heikko mielenkiinto, sillä tarjouksien tekeminen tuntuu kestävän ikuisuuden. Mutta ehkä me saamme ne Wapuksi 88 ja sponsereiden tukemana.

Viisaina fukseina hankimme työvaattemme ennen ammattialnekerhon perustamista, joka tulee vireille ensi vuoden alussa. Tätä ennen on löydettävä riittävän vastuuntuntoisia ihmisiä, jotta siitä todella tulee mitään, ja myöskin vinkkejä ja neuvoja muidein amma-

CONTINUE TUOLTA

3
tialnekerhojen kokemuksista otetaan kiitollisen mielin vastaan, joten pidetään yhteyttä ja korvat auki ulospäin. Jo tässä vaiheessa jokaisen AuTeK-fuksin olisi mietittävä tulen kerhon toimintalinjoja, ja pistettävä niitä paperille. Eikä laiskotel-la, niinkuin nyt oman lokon kanssa. Saamari! Vain yksi ehdotus määräaikaan, ja tähän mennessä KOLME. Vauhtia nivelliin, tai hyvä yrityksemme pyörittä ammattialnekerhoa kuivuu heti kokoon alkuunsa ensi metreillä. Me olemme ne, jotka tekevät työn. Kukaan ei tee työtä meidän puolestamme, joten pistäkää tämä kaaliinne.

Sinä TOIMINTAINTOINEN voisit ilmoittautua, ja alkaa järjestellä AuTeKille saunailtaa tammikuulle, jossa ensimmäisen kerran voitaisiin tutustua paremmin toisiinsa ja suunnitella kerhotoimintaamme. Ideoita ei kannata pantata oman alvokuorensa sisällä, vaan ne ovat myös toteuttamista varten. Jos et itse uskalla lähteä toteuttamaan niitä, niin kysäise ympäriltäsi onko joku muu innokas. Ja neuvoja kannattaa aina kysyä vanhemmilta teekkareilta.

Mutta sitä ennen menestystä tentteihin ja hyvää joululomaa sekä parempaa motivaatiota uudelle vuodelle.

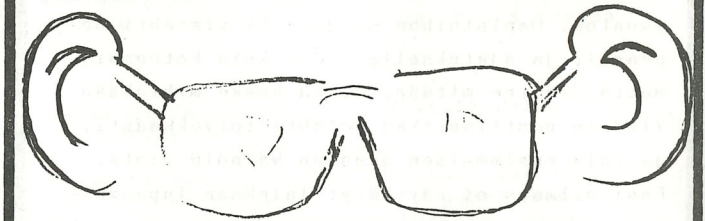
terveisin haalarivastaava / Tarja Salento B1

PONNEKASTA

PUHETTA

OPINTO NEUVOJA

Arvaatkas mikä tämä on. Aivan oikein. Opintoneuvijan palsta. Mutta onko kirjoittaja opintoneuvoja? Taas oikein. Eipä tietenkään. Mutta onko kirjoittajalla mitään tekemistä opiskelun kanssa? Ei mitään viimeisen vuoden aikana. Minä olenkin ns. haamukirjoittaja, jolla on teille tärkeää asiaa tuonpuoleisesta ja miksei maan päällisestäkin. Täällä ylhäällä tarpoo vaikka kuinka paljon porukkaa, jolla on niin paha omatunto että. He ovat varastaneet killan tenttiarkistosta. Ja kyllä he nyt kärsivät ja katuvat. Mutta aivan oma lukunsa ovat ne raukat jotka ovat varastaneet jopa varmuuskopiotkin. He palaavat helvetin tulessa ja itse Luzifer pyörittelee heitä tervassa ja höyhenissä. Eikä tämä vielääkään mitään. Annas olla jos joku pöllijä jää kiinni siellä maan päällä. Munat tai vast. pois ja muuta jäynää sen kun kerkiää.

Henkilö joka näkee kaiken, kuulee kaiken mutta ei kirjoita mitään. Arvatkaas kuka.

Mutta kiltakin on ryhtymässä vastatoimiin pitääkseen tämän ehkä killan tärkeimmän palvelumuodon edes jossain toiminnassa. Lähiainoina hankittaneen kiltaan lukollisen lasivetriini, joihin tentit sijoitetaan. Sitä sitten saavat kaikki prujata tentit kynä/kumi menetelmällä vihkoihinsa eikä kellään ole valittamista, että tentit on taas varastettu. Ei kulu edes rahaakaan prujukoneisiin. Mahtavaa vai mitä?

Ja sitten fuksit ja muut perhanan pöljät. Ilmoittautukaa ihmeessä kevään kurseille, että sedät ja tädit toimistossa osavat taas varata kaikki salit laitaluvulla.

6

TO BE CONTINUE →

7

Ensisuojasta pakkaseen

TOAS - jäynääkö ?

Olipa kerran pieni tytön tylleröinen, joka oli vakaasti päättänyt muutta pois kotoa, ja kerralla 180 km:n päähän, ettei nyt joka viikonloppu tarvitsisi mennä kotiin käymään, vaan kuinkas siinä kävikään.

Luottavaisin mielin keräsin kokoon erinäisen nipun todistuksia sieltä sun täältä ja lähetin ne heti saatuani tiedon opiskelupaikasta TTKK:ssa TOASiin. Jonotuslukukin oli ihan kohtuullinen n. 30, mutta mieliala oli vielä toiveikas. Elokuun lopussa tuli pihahdettua Tampereella, ja kyselyä jonotusnumeroa n. 23 Hervannan asuntoihin, joten tuli pieni kiire etsiä jostain tuttavien tuttavien sukulaisten nurkista alivuokralais-asuntoa. Onnistuihan se ja 2 kk vierähti nopeasti, ja ajatuksella: "Ole kuin kotonasi, mutta älä tee mitään, äläkä koske mihinkään." Vihdoin postilaatikko kolahti toiveikkaasti, ja sain ensimmäisen asunnon Wäinölä 2:sta. Ensi silmäys ei näyttänyt lainkaan lupaavalta, petyin, mutta vaihtaakaan ei voinut, eikä alivuokralaisenakaan enää huvittanut asua. Halusin omaan rauhaan. Kiireinen muuttopäivä, ja sitten sairaalasta tulon jälkeen yhtäkkiä huomaa, ettei asunnossa voi ollakaan. Kas kummaa, joku helkkarin arkkitehti on ollut inokas seinille ripustelija, ja siksi yksi seinä on raaka juuttikangas/haltekseksi yhdistelmä. Minä vain kärsin nyt kohta astmasta, ja hengitysvaikeuksista. Totta kai asialle täytyy tehdä jotain.

Niinpä menen eräänä kauniina, pyryisenä aamuna lääkärimme juttusille, ja irtosihan se lääkärin todistus todella kiuttomasti, ja vieläpä itse sai melkein muutoilla tekstinkin. (Kiitoksia lääkäritädille) Soitto samantien TOASiin, sillä YTHS lohdutti, että kyllä ennenkin asuntoja on vaihdettu. Jäätä niskaan, oli TOASin ensimmäinen tarjous. Tuula Kahiluoto vain väitti, kuten toimistotytöt, että kaikissa asuntoloissa on vastaava

juuttikangasseinä. Onkohan?, ja kuulemma sisäiset siirrot ovat kiellettyjä, ja ties mitä. Kohtalotoverin esimerkistä rohkaistuneena päätin soittaa suoraan TOASin toimitusjohtajalle, joka on muuten ihan kiva ja jopa ymmärtäväinen ihminen, ja kerroin huoleni. Asia oli hänelle aivan selvä, ja lupasi käydä alakerrassa järjestelemässä asiaa. Ja niinpä maanantaina soittaessani Kahiludolle oli tieto mennyt perille, vain Wäinölässä on allergisoivia seiniä. Pääsin kuin pääsinkin jonon kärkeen Paavola 1:een. Anteeksi vain, joka siellä tipahdit toivottavasti sinulla ei ole allergiaa. Kuitenkaan ennen tammikuuta ei muuto ole mahdollista. Nyt otin rak. mest. Holloon yhteyttä, ja ihme ja kumma TOAS lupasi maksaa seinän maalamisen. Niinpä otin heti maanantain aamuna maalareihin yhteyttä, ja heti 10.00 he tulivat maalamaan sen. Olihan tässä jo ehditty syödä antihismanaalia. Nyt sitten vain odottamaan asuntoa Paawolasta.

Asiat järjestyy, kunhan vain ottaa härkää kiinni sarvista. Lycka till! sinä asunnoton.

Tarja Salento 77953

PIRTUA KAIKILLE

Katovuosi tyhjentää navetat puolin ja toisin

Anneli Korttipakka auttaa ja ymmärtää

Kirjoita ongelmistasi tiedotusvastaavalle

Kerro ongelmistasi; Anneli auttaa

Kysymys: Tapasin pojan pileissä. Menimme heille jatkoille. Annoin myös puhelinnumeroni. Hän lupasi soittaa. Mitä teen? Istunko puhelimen vieressä 24 tuntia vuorokaudessa?

- Desperet -

Vastaus: Ei - ei tytti hyvä, ei sinun kannata istua puhelimen vieressä 24 h vuorokaudessa, siitä tulee vain peräpukamia. Siirrä sinä puhelin sänkysi viereen.

Kysymys poika Turusta:
Hei Anneli!
Olin kerran Turussa tytön kanssa Sillai. Nyt pelkään olevani raskaana.

- Boy 64 -

Vastaus: Ei se ollut tyttö, pelkosi on turha.

Kysymys: Mies käveli perässäni Hämeenkadulla. Luulen, että hän on kiinnostunut minusta. Mitä teen?

- Neitsyt 60 -

Vastaus: Ei sinun kannata kiinnittää huomiota moisiin miehiin. Miellyttävä läheisyys voi olla petollista. Jatka entiseen malliin.

Kysymys: Olen ihastunut erääseen tyttöön, mutta en tiedä misstä suunnasta lähestyä häntä.

- Paavo -

Vastaus: Alhaalta ylöspäin.

Kysymys: Tapasin erään pojan rok-festareilla. Hänellä oli farkut - farkkutakki, valkoinen t-paita ja hyvä perse. Mistä löydän hänet?

- d 40 -

Vastaus: Katso eteen ja vähän ylempäs, Jorman tunnustat kyllä.

Kysymys: Tapasin tytön pileissä. Hän tuli meille jatkoille ja antoi - puhelinnumeronsa. En uskalla soittaa hänelle. Mitä hän mahtaa ajatella minusta?

- Lonely Heart -

Vastaus: Oletko tullut ajatelleeksi, millainen tyttö on sellainen tyttö, joka tulee TEILLE jatkoille. Jos haluat lähempää neuvontaa anna puhelinnumerosi lähempää neuvontaa varten Annelille. Hän yhtyy murheisiisi.

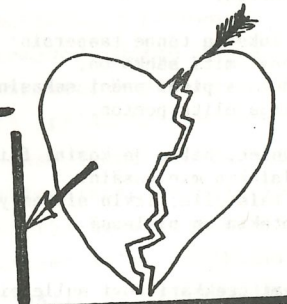

BARASTA
AVERTOSSE

ASIA:

Love-letteri

Love, love, love, love, love, love, love, love, love, love.
Love love love love love. Love love, love love;
love love love (love love love). Fuck

Loving love:

love-student : Love loving

OLET Matkalla huipulle fuk si

NIIN SE VAIN ON, ETTÄ

laulukoulu järjestettiin Hermannissa.

Phuksit joutuivat itse järjestämään

koulutustilaisuutta, koska killan

hallituksesta eikä isännästä siihen

hommaan oltu, josta phukseille 10

pistettä. Isäntä ja emäntä vaivau-

tuivat sentään paikalle laulattamaan.

Laulamisen jalon taidon opiskelijoita

oli noin 30 alempien vuosikurssien

edustajaa, sekä muutama vanhempi

tieteenharrastajaa.

Uskoaakseni laulettiin representatii-

visesti siten että Wirsun infrastruktuuri

selvisi. Vanhemmat tieteenharrastajat

joutuivat huomaamaan Wirsun rakenne-

muutosta, mutta konsensuksella pär-

jättiin.

SIK:in hymni ei laulettu, koska sen

teksti ei ole Wirsussa. Sillä on

kuitenkin erittäin kaunis melodiaa

ja siinä on sanomaa nuoremmille,

joten teksti tulee tässä tulevaa

käyttöä varten:

Kun mä fuksina tänne taapersin
en tiennyt mitä sähkö on,
meni innosta pieni pääni sekasin
laulukirja olitarpeeton.

Oli Cavalet, nabra ja kosini fii
myös öisinkin mielessäin.
Hetken taisteloin, itkin sitten ymmärsin
että jotakin on pielessä

sillä:

Arvoniemi teekkari sovi sulle ei
jos vain Maxwell aikasi vei,
kylmää kaljaa juo

ja nauti nuoruudesta.

Hiimä
Terveisin kiltahommista eläkkeelle
jäävä isäntä

TEA-club Ruätsissa 13.-15.11.

TEA-clubin perinteinen Ruätsin excursio on perinteisesti ollut moniulotteinen matka, jossa ryhmän jäsenet ovat itseään säästämättä ja kustannuksista piittaamatta tutustuneet perinpohjin naapurien talouselämään ja sen kiemuroihin. Ja jälleen kerran, jo toisen kerran, lähdettiin 17 hlön porukalla haukkaamaan pala tästä kansainvälistymisen kakusta.

Rautatieasemalta hyppäsimme VR: rautaheroon ja kolisuttelimme sillä perjantai-illan ruuhkassa Turkuun. Jo heti lähdössä matkan talouselämän kiemuroihin pureutuva luonne paljastui koko kirjossaan. VR:n tappiothän ovat vallan valtavat ja monet viisaat ovat pohtineet miten tappioita voitaisiin pienentää. Me keksimme ratkaisun koko pulmaan jo Semaforissa ja kannoimme painavan kortemme koko kansakuntaa koskevaan kekkoon samaa tahtia kuin tädit kantoivat painavia tuoppeja jo keventyneiden tilalle. Turun sa satamassa suoritimme hallitun paikanvaihdon Wellamoon. Wellamon po-realtaass<a syvennyimme suhdetoimintaan henkilökunnan kabnssa jopa siinä määrin että virrat katkesivat yllättäen altaan pumpuista. Jostain he olivat saaneet päähänsä, että meillä oli juuri tietynlaisia peltipurkkeja altaassa. Kun todella todistimme, että meillä ei ole niitä edes uikkareissamme, he varmasti nolostuivat erheestään siinä määrin, että he vahingossa painoivat väärää nappulaa. Kun aamu alkoi sarastaa ja mekin olimme asettumassa yöpuuläe, törmäsi bootti rantaan. Onneksi joku oli hoksannut rakentaa siihen laiturin ja niin hypäsimme vauhdilla metron. T-centeristä noustuamme, törmäsimme Tukholman tosi

kauniiseen aamuun. Mutta emme onneksi yhteenkään Svenssoniin.(onneksi)? Johtuneepiko aikaerosta vai mistä, niin tosi unista porukkaa sieltä löytyi. Polleina poikina ja tyttöinä astelimme pitkin Drotningsgatania arvostellen äännekkäästi Tukholman rakennuskulttuuria ja näyteikkunoita.

suhteet otollisiksi

Jossain vaiheessa törmäsimme puistoa muistuttavaan viheralueeseen. Kun penkkejäkin löytyi sopivasti, asetuiimme taloksiä Kaupat, virastöt, näyttelyt ja kaikki muutkin olivat vielä kiinni. Kallekin kuorsasi, niin että kromit vain karisivat kruunusta. Niinpä jouduimme viihdyttämään itse itseämme ja muita aamukukkuja. Puiston kaiteella esitimme akrobaattisia tempuja koiria ulkoiluttaville herroille ja rouville. Heidän koirilleen esitimme oikeaoppisen nurmikonlannoitus ohjelman. Aikamme metelöityämme, alkoi Tukholmakin saada potkua elämäänsä siinä määrin, että syösyimme virran vietäväksi.

Illalla kokoonnuimme englantilaistyyliseen paikkaan, jossa intouduimme tekemään pienen, tekniikkaan läheisesti liittyvän kokeen. Koe liittyi lujusoppiin. Järjestelyiltään se oli seuraavanlainen Yhdet portaat, yksi koehenkilö, koehenkilön kavereita.

Koehenkilö seisoo alhaalla. Kaverit tulevat nurkantakaa portaiden yläpäähän. Koehenkilö huomaa kaverinsa ja innoissaan ryntää heitä kohti. Siis pää edellä portaisiin.

Mittauspöytäkirjamerkintä:

Koehenkilön Portaiden lujusopilliset ominaisuudet huomattavasti paremmat kuin koehenkilön takaraivon. Otsan kohdalta koe jäi suorittamatta, koska koehenkilöllä oli kova kiire palauttaa vertavuotava työselostuksensa Tukholman Karoliiniseen keskussairaalaan. Arvosanakseen hän sai viisi (5) tikkiä takaraivoonsa. Maksimipisteet siis. Poikkeuksellisesti keo koehenkilö sai pitää alkuperäisen työselostuksen ja pruju jäi sinne. Tämän loppukokeen jälkeen meillä ei ollutkaan sen enempää asiaa naapureille joten hyppäsimme Svealle ja siten Suomeen. Tampereelle nääs.

Sori, mut karjousnauha loppu

SUOMEN

-päiväkirja

TURKU

?

Nujuilin tässä eräänä päivänä KORKin tiloissa kun ISO KARVAINEN käsi osoitti minua (minä joka yritän olla mahdollisimman huomaamaton).

Käden omistaja ilmoitti minun olevan vapaaehtoinen kirjoittamaan Turun excursiosta. NOH minähän kirjoitan.

NOH kaikki alkoi 23.11. maanantaina absoluuttisen lämpötilan [redacted] (kuka vielä tarvitsee VTT:n kylmälabraa) ja navakan pohjoistuulen vallitessa. Lähtö Hervannan kesoililta tapahtui hyvän järjestyksen ja kurin vallitessa (vain lh-a katosi matkustajineen ja 1 teekkari unohtui) matkasta.

NOH Turussa suunnattiin heti alkuasukkaiden loistavan suuntavaiston (ei oo' ollenkaan) avulla Laivateollisuuden telakalle, jossa kulutettiin aikaa, ruokaa ja pisneriä koko aamupäivän ajan. Telakalta suunnattiin, handelinkautta, jonka löytämiseen ei tarvittu kuin tekkarin haukankatse ja koiranviinu, purjekutomoon. Sieltä olikin jo onneksi aika suunnata hotellille, joka tasonsa puolesta sopi hyvin tulevaisuuden johtajalle. Ennen Turun yöhön siirtymistä pohjustimme itseämme saunalla ja!

NOH itse yöstä en voi juurikaan kertoa muuta kuin että, älkää menkö Turkuun maanantaina (ainakaan yksin, sillä siellä ei oo' mitään menoa).

NOH, koittihan se tiistaikin joskus niillä main kun oltiin käyty tilaamassa Nauticat-ilta tulevaisuuden toimenkuvaan sopivat pikku purtilot.

Selvittiinhän myös sitte yhtenä kappaleena Tampereelle, eikä kukaan unohtunu Trkuun.

NOH SE HALLAISII SAADA YHDEN SUUR-
RENNOKSEN JA KOLME LOMPAKKO-
KOKOA.

TOTTA SE ON.

Kotimaan PITKÄ E X C U R S I O oli ja meni 2-4.11. Matkaa tehtiin Mäntylän loistobussilla VIDEOiden pyöriessä ja OLUEN virratessa (ainakin kurkuissa). Lahdessa tutustuimme johtavaan tekstiiliyritykseen LUHTAAN. Paikalla olivat tietysti TVIK:n edustajana Lea ja KORK:n edustajana n kpl teekkareita. OILONin junioreihin ja vähän suurempiinkin tutustuimme iltapäivällä A IV nautintojen kera.

Lahdesta lähdimme Alkon kautta Lappeenrantaan, jossa yövyimme YO-kunnan tiloissa. Ankeaan aamuun heräsimme Aitiopaikassa laulettua maammelaulua muistellen. Lappeenrannassa käväisimme vielä PARTEKilla katsomassa vuorivillan valmistusta. Iltapäivällä WÄRTSILÄ/VALMET (mikä sen nimi sitten lieneekään) näytti Suomen suurimman uivan telakan ja tarjosi ruoan.

Illan tummetessa saavuimme Espooseen, missä KIK:n kanssa joimme olusia (voitimme viisilitraisen juonnin).

Aamulla NOKIA tarjosi filminautintoa ja kahvit. Oleellisin kysymys oli: "Missä on WC". (johtunee Bottasta). KONE kehui hissejään vakka ei vielä olekaan tehnyt yhtään kultaista versiota.

MATKAN SALDO:

- riittävästi ilmaista ruokaa
- liikaa ilmaisia kahveja
- n. 4 kpl tikkejä
- asfaltti-ihottumaa
- yksi kadonnut fuksi
- n kpl epämääräisiä muistoja